

Tempo di Marcia.

Dannemark! Dannemark! hellige Lyd! himmelske Fryd!

hæv dig mig glade, min ban-kende Barm! Dan-mark! for Dig to-ner San-gen saa varm. Naar

Sa-ga nævner Dit æld-gamle Navn som Æ-røns Havn, jeg næv-ner Dan-ne-marks

hæ-dre-de Navn som Fø-de-stavn.

III

1.

Dannemark! Dannemark! — Hellige Lyd!
 Himmelske Fryd!
 Hæv Dig, min glade, min bankende Barm!
 Danmark! for Dig toner Sangen saa varm.
 Naar Saga*) nævner Dit ældgamle Navn
 Som Ærens Havn,
 Jeg nævner Dannemarks hædrede Navn
 Som Føde=Stavn.

*) Historien.

3.

Dannemark! Dan=Kongens Throne, den staaer
 Hædret ved Aar;
 Prydet ved Dyder, i Vanheld og Held
 Styttet ved Troskab, den stander som Field.
 Hos Dannemarks Löve var aldrig Svig.
 Dan Konge! siig:
 Stod ej Din Löve i Fred og i Krig
 Mod Vold og Svig?

2.

Dannemark! Havets den evige Brud,
 Viet af Gud!
 Stolt er Din Brudgom, og vældig, og rig;
 Venlig han kysser Dit Klædebøns Flig:*)
 Han qvæder for Dig i Vovernes Klang
 Din Hæders Sang;
 De Sønners Sejer, naar Krigshornet klang
 Til Bølge=Sang.

***) Havbredden.

4.

"Dannemark! Dan=Konge!" lyder fra Öe,
 Slette og Söe.
 Broder! ræk trofast og dansk mig Din Haand!
 Danmark og Konge foreene vor Aand!
 J Fredstimen styre de Mandens Færd
 Til Borger Værd!
 J Kampens Time de hvæsse vort Sværd
 Til Helte=Færd!

5.

Dannemark! Skioldungen elsket og stor
 Fremme Din Flor!
 Dannemarks Sønner paa Kampens Dag
 Stride, som Helte, for Banner og Flag!
 Hver Danmarks Sön, som vandt det Navn
 Ved virksomt Gavn,
 Skal signende nævne i Dödens Favn
 Vort Danmarks Navn.